

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

2ας Νοεμβρίου & Ξενοφώντος
(Στοά Ηλία Καραπατή)

Βόλος Τ.Κ. 38333

Τηλ. 24210-26173, 26574

Fax: 24210-21944

email: tee_vol@tee.gr

Website: www.teemaq.gr

Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου 2014

Αρ. Πρωτ.: 689

5^η Συνεδρίαση Δ.Ε. την 14.07.2014

ΠΑΡΟΝΤΕΣ: Καπούλα Αθανασία, Πρόεδρος, Νιζάμης Δημήτρης
Αντιπρόεδρος, Αντωνίου Ευτυχία, Γ. Γραμματέας και τα μέλη,
Γαργάλας Γεώργιος, Καραμαργιού Ιωάννα, Τσιρνόβας Ευάγγελος,

ΑΠΟΝΤΕΣ: -Καραγιάννης Κων/νος, Κατσαλής Δημήτρης, Γίδαρης
Γεώργιος,

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μίνα Κωστοπούλου

1. Έγκριση Η.Δ.
2. Έγκριση πρακτικών προηγούμενης Δ.Ε.
3. Ενημέρωση προέδρου – μελών
4. Φράγμα Παναγιώτικο
5. Χωροταξική και Πολεοδομική Μεταρρύθμιση – Βιώσιμη ανάπτυξη
6. Νομοσχέδιο για αιγιαλούς
7. Διάφορα

Παρευρίσκονται: Ο Μηχανολόγος Μηχανικός Αλέξανδρος Ιατρίδης,
υπεύθυνος δήμου Νοτίου Πηλίου για το Φράγμα Παναγιώτικο

ΘΕΜΑ 3: Ενημέρωση προέδρου – μελών.

ΘΕΜΑ 4: Φράγμα Παναγιώτικο

ΑΠΟΦΑΣΗ 19: Να σταλεί έγγραφο προς το δήμο Νοτίου Πηλίου για να
μας δώσει υλικό αναφορικά με την μελέτη και κατασκευή του φράγματος

Παναγιώτικου. Να παραπέμψουμε τη μελέτη σε μια επιτροπή με ειδικούς Μηχανικούς του ΤΕΕ Μαγνησίας και να μας δώσουν τα συμπεράσματα.

ΘΕΜΑ 5: Χωροταξική και Πολεοδομική Μεταρρύθμιση – Βιώσιμη ανάπτυξη

Η γραμματέας της Δ.Ε. Εφη Αντωνίου εισηγείται το θέμα:

«Για πρώτη φορά στην Ελλάδα ο Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός συμπεριλαμβάνονται σε ένα νομικό κείμενο ενισχύοντας την άποψη ότι ο χωροταξικός και ο πολεοδομικός σχεδιασμός δεν είναι δύο ξεχωριστά επιστημονικά αντικείμενα, αλλά ένα ενιαίο ιεραρχημένο οργανικό σύνολο και περιλαμβάνει ιεραρχικά όλα τα επίπεδα του σχεδιασμού από την εθνική χωροταξική στρατηγική έως την εξειδίκευση της κάθε χρήσης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο νέος Νόμος μειώνει τον αριθμό των σχεδίων με τα οποία ολοκληρώνεται ο χωρικός σχεδιασμός, σύμφωνα με τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές (εθνικό - περιφερειακό / μητροπολιτικό -τοπικό - ρυμοτομικό) δίνοντας κυρίαρχο ρόλο στα ειδικά χωροταξικά, τα οποία δεν είναι τομεακά, όπως σήμερα, αλλά ανταγωνιστικά των τοπικών με αυξημένη ισχύ, ενώ Συνδέει τον Χωροταξικό Σχεδιασμό με τον αναπτυξιακό προγραμματισμό της χώρας. Οι νέοι όροι που ο Νόμος 4269/2014 χρησιμοποιεί για τα 4 επίπεδα σχεδιασμού είναι απλούστεροι, ακριβείς και συμπορεύονται με την ορολογία που κυριαρχεί σε παγκόσμιο επίπεδο.

Παράλληλα, ο Νόμος 4269/2014 λαμβάνει υπόψη την τρέχουσα διοικητική δομή και δίνει τη δυνατότητα σε όμορες περιοχές που δεν ανήκουν στην ίδια Δημοτική Ενότητα ή ακόμη ούτε και στον ίδιο Δήμο αλλά έχουν ισχυρούς βαθμούς αλληλεξαρτήσεων να μπορούν να θεωρηθούν ως ένα ενιαίο χωρικό σύνολο κάτω από τη σκέπη του Τοπικού Χωρικού Σχεδίου, ενώ «αναβαθμίζει» τη νομική βαρύτητα των Τοπικών Χωρικών Σχεδίων (πρώην ΓΠΣ & ΣΧΟΟΑΠ) αφού θα εγκρίνονται πλέον με Προεδρικά Διατάγματα αντί των σημερινών εγκρίσεων με αποφάσεις των Γενικών Γραμματέων Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Επίσης τα νέα Τοπικά και Ειδικά Χωρικά Σχέδια δίνουν τη δυνατότητα στο ρυθμιστικό χωρικό σχεδιασμό να οριοθετήσει ταυτόχρονα και τα υδατορέματα, ενώ παρέχεται και η δυνατότητα στα Τοπικά Χωρικά Σχέδια να τροποποιούν υφιστάμενες ΖΟΕ ή Ειδικά διατάγματα. Η πρόβλεψη αυτή εκτιμάται ότι είναι σε θετική κατεύθυνση, δεδομένου ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι ΖΟΕ δεν μπορούν πλέον να ανταποκριθούν στις οικίες χωρικές εξελίξεις όπως για παράδειγμα είχε συμβεί με την Αναθεώρηση του ΓΠΣ Βόλου. Ταυτόχρονα δίνει τη

δυνατότητα στους Δήμους ή το ΥΠΕΚΑ με τη σύμφωνη γνώμη του ΣΥΠΟΘΑ/ΚΕΣΥΠΟΘΑ να αναστείλει τη χορήγηση αδειών δόμησης για ορισμένες χρήσεις.

Ωστόσο με το Ν. 4269/2014 καταργείται το Εθνικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού & Αειφόρου Ανάπτυξης το οποίο ναι μεν είναι κείμενο πολιτικής και κατευθυντήριων αρχών αλλά το άρθρο 3 (Εθνική Χωροταξική Στρατηγική) που μάλλον έρχεται να το αντικαταστήσει, δεν προβλέπει ποιες είναι και πώς καταρτίζεται αυτή.

Παράλληλα, χρειάζεται να προβλεφθεί επακριβώς πότε ένα Εθνικό, Περιφερειακό, Τοπικό ή Ειδικό Σχέδιο αναθεωρείται και ο νομοθέτης χρειάζεται να είναι φειδωλός σε αυτό, διότι υπάρχει ο κίνδυνος τα χωροταξικά σχέδια να τροποποιούνται συνεχώς προκειμένου να εξυπηρετηθούν συμφέροντα μεγάλων επενδύσεων. Οι συχνές τροποποιήσεις των σχεδίων πέρα από το γεγονός ότι διαταράσσουν την αλυσίδα του σχεδιασμού δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου τόσο στη διοίκηση όσο και στους επενδυτές, ενώ δεν υπάρχει σαφής χρονική στοχοθεσία για την κάλυψη ολόκληρης της επικράτειας με στρατηγικά και κανονιστικά σχέδια. Το σύστημα αξιολόγησης και παρακολούθησης του χωροταξικού σχεδιασμού χρειάζεται επίσης να αναλυθεί με ξεχωριστή εγκύκλιο, ενώ είναι σίγουρο ότι είναι αναγκαίο να δημοσιευτούν αρκετές άλλες ερμηνευτικές εγκύκλιοι προκειμένου να διευκρινιστούν ειδικά θέματα.

Ο σχεδιασμός με το νέο νόμο είναι αναγκαίο να ξεκινήσει από την κορυφή της πυραμίδας και στη συνέχεια να εφαρμοστεί στα υποκείμενα του σχέδια, γεγονός που δεν προβλέπεται πουθενά στο νόμο. Το πιθανότερο είναι ότι στην πράξη αρκετά Τοπικά Χωρικά Σχέδια θα ολοκληρωθούν πριν τα ΠΧΣ ή τα ΕΧΣ με αποτέλεσμα να εμπλακούμε σε ατέρμονες διορθωτικές διαδικασίες.

Τέλος είναι πολύ σημαντικό να έχουμε μια σαφή απάντηση σχετικά με την τύχη τόσο του Ρυθμιστικού Σχεδίου Βόλου, όσο με την αναθεώρηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Βόλου και αν αυτά θα ολοκληρωθούν και εγκριθούν με τη νέα ή την προγενέστερη νομοθεσία.

Ακολουθεί συζήτηση

ΑΠΟΦΑΣΗ 19: Η εισήγηση της γ.γ Έφης Αντωνίου ψηφίζεται με μια ψήφο κατά του Γ. Γαργάλα που καταθέτει στα πρακτικά και το κείμενο της Συμπαράταξης Ανατροπής που αναφέρει:

«ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ Η ΑΠΟΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

Το σχέδιο νόμου για τη Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση-Βιώσιμη ανάπτυξη που ψηφίστηκε από τη Συνεδρίαση του Τμήματος

Διακοπής των εργασιών της Βουλής μέσα σε διάστημα μόλις 30 ωρών και με μορφή κατεπείγοντος δείχνει και την κατεύθυνση που η κυβέρνηση θέλει να περάσει για την Ελλάδα της κρίσης.

Με το πρόσχημα ότι ο μόνος πόρος που έχουμε είναι ο τουρισμός και σε συνδυασμό με την αναξιοποίητη γι'αυτούς ακίνητη περιουσία του Δημοσίου, η κυβέρνηση ήθελε ένα Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο με χαλαρό πλαίσιο κατευθύνσεων, που δεν θα εμποδίζει σε τίποτε, αντίθετα θα διευκολύνει τις fast – track διαδικασίες για την αχαλίνωτη κερδοφορία των επενδυτών, μετατρέποντας τη Χώρα σε αντικείμενο αγοραπωλησίας.

Η κεντρική ιδέα είναι ότι ο χώρος (χτισμένος και άχτιστος) δεν αντιμετωπίζεται ως δημόσιο αγαθό, που οφείλει να διαφυλαχθεί και να προστατευτεί οικολογικά και περιβαλλοντικά, αλλά ως ένα καθαρά οικονομικό στοιχείο και ως τέτοιο ο νόμος πρέπει να προσδιορίσει την ταχύτητα και την ευκολία αδειοδότησης και ασφάλειας των επενδύσεων ακινήτων.

Για όλους τους παραπάνω λόγους ο νόμος καταργεί όλες τις προηγούμενες διατάξεις όπως αυτές του ν.2742/99, άρθρο 2 όπου αναφερότανε ότι ο χωρικός σχεδιασμός είχε σα στόχο να συμβάλει στην προστασία και αποκατάσταση του περιβάλλοντος, στη διατήρηση των οικολογικών και πολιτισμικών αποθεμάτων ,στην ενίσχυση της διαρκούς και ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας, στη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στο σύνολο του εθνικού χώρου, στην εξασφάλιση ισάξιων όρων διαβίωσης και ευκαιριών παραγωγικής απασχόλησης των πολιτών σε όλες τις Περιφέρειες της χώρας, στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών κ.λ.π.

Το νομοσχέδιο ξεκινώντας κιόλας από το Στρατηγικό χωρικό σχεδιασμό και συγκεκριμένα στο άρθρο 5 (Εθνικά Χωροταξικά πλαίσια) παρ.4 αναφέρει ότι ανά πενταετία το ΥΠΕΚΑ συντάσει εκθέσεις αξιολόγησης όπου αναφέρεται στον τρόπο εφαρμογής καθώς και στις ενέργειες και δράσεις που απαιτούνται προς αυτή την κατεύθυνση, ενώ στην παρ.5 αναφέρει ότι τα Εθνικά Χωροταξικά Πλαίσια αναθεωρούνται ανά πενταετία, εφόσον προκύπτει τεκμηριωμένη ανάγκη προς τούτο από τις παραπάνω εκθέσεις αξιολόγησης. Αυτό σημαίνει ότι επί της ουσίας ο νόμος αποστερείται του ουσιαστικού του ρόλου που είναι η χάραξη μακρόπνοης βιώσιμης πολιτικής και σχεδιασμού του χώρου μιας και οι κατευθύνσεις θα δίνονται ουσιαστικά από τις προτεραιότητες της εκάστοτε ηγεσίας του υπουργείου με πλήθος κοινών υπουργικών αποφάσεων(ΚΥΑ) και προεδρικά διατάγματα, με στόχο τη μεγιστοποίηση των οικονομικών μεγεθών εις βάρος της αειφορίας και της κοινωνικής συνοχής.

Να σημειωθεί ότι το καθεστώς αναθεώρησης ανά πενταετία διέπει τόσο τα Περιφερειακά Χωροταξικά Πλαίσια όσο και τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια. Γίνεται έτσι ακόμα ποιο ξεκάθαρος ο στόχος του νομοσχεδίου. Με λίγα λόγια όποτε θα υπάρχει μια μεγάλης κλίμακας δημόσιας ή ιδιωτικής επένδυσης θα τροποποιούνται και τα Χωροταξικά πλαίσια.

Και για να μην υπάρχει αμφιβολία και παρεμπόδιση στον παραπάνω σχεδιασμό, στο νόμο εισάγονται και τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια στο κατώτερο επίπεδο σχεδιασμού, που όμως είναι ισχυρότερο εργαλείο των ανώτερων επιπέδων Χωροταξικού και Περιφερειακού Σχεδιασμού. Στο άρθρο 8 παρ.1,4,5,7,11 αποσαφηνίζεται ότι ως Ειδικά Χωρικά Σχέδια νοούνται τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Δημόσιων Ακινήτων του άρθρου 12 του ν. 3986/2011, τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων του άρθρου 24 του Ν.3894/2010, τα Τοπικά ρυμοτομικά σχέδια του άρθρου 26 του ν.1337/1983, οι περιοχές Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης(ΠΟΤΑ) του άρθρου 29 του ν.2545/1997, οι Περιοχές Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών Δραστηριοτήτων(ΠΟΑΠΔ) του άρθρου 24 του ν.1650/1986, τα Επιχειρηματικά Πάρκα του ν.3982/2011, τα Εμπορευματικά Κέντρα του ν.3333/2005. Η διαδικασία εκπόνηση τους εκκινεί με πρωτοβουλία του ΥΠΕΚΑ ή των οικείων Δήμων ή την οικεία Περιφέρεια είτε από τον φορέα υλοποίησης του σχεδίου, έργου ή προγράμματος. Μετά την έγκριση των Ειδικών Χωρικών Σχεδίων, κατισχύουν τυχόν ισχύουσες για την περιοχή του σχεδίου γενικές και ειδικές πολεοδομικές ρυθμίσεις, ιδίως όσον αφορά τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης και όρους και περιορισμούς δόμησης, ενώ και οι ΖΟΕ που έχουν ενσωματωθεί στα Ε.Χ.Σ. παύουν να ισχύουν ως αυτοτελείς ρυθμίσεις του Ε.Χ.Σ.

Όλα λοιπόν στο βωμό των fast track επενδύσεων.

Με όλα τα παραπάνω γίνεται ολοφάνερο ότι καταργείται ουσιαστικά η πυραμίδα του ολοκληρωμένου χωρικού σχεδιασμού, το Εθνικό Χωροταξικό, το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Θεσσαλονίκης και άλλων πέντε μεσαίων πόλεων (Ιωαννίνων, Λάρισας, Βόλου, Πάτρας, Ηρακλείου), η εκπόνηση των οποίων είχε χρηματοδοτηθεί με 1.1 εκατ. ευρώ και πλέον από το Γ'Κ.Π.Σ. Καταργούνται επίσης ουσιαστικά στην πράξη και τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια.

Αντί με Προεδρικό Διάταγμα, που προϋποθέτει έλεγχο νομιμότητας από το ΣτΕ, ο νόμος έχει έναν κατάλογο με δεκαοκτώ χρήσεις γης και το περιεχόμενό τους, αποφεύγοντας χρήσεις για τις εκτός σχεδίου περιοχές ενώ φορτώνει τις περιοχές κατοικίας με πλήθος εμπορικών δραστηριοτήτων.

Στην έκθεσή της η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής επί του νομοσχεδίου με ημερομηνία 24.6 εντοπίζει αντιφάσεις και αλαλούμ στην ιεραρχική διάρθρωση των επιπέδων σχεδιασμού, άλλο ένα δείγμα της ποιότητας του νομοθετήματος.

Όπως επισημαίνει: "Επί των άρθρων 5 παρ. 7α και 13 παρ. 3 ορίζεται, αφ' ενός, ότι όπου στις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας αναφέρονται τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης νοούνται εφεξής τα Εθνικά Χωροταξικά Πλαίσια', αφ' ετέρου, ότι «το ισχύον Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (...) εντάσσεται στα Εθνικά Χωροταξικά Πλαίσια (...)».

Θα έρχηζε, ενδεχομένως, διασαφήνισης το ζήτημα της ιεράρχησης, εντός της κατηγορίας «Εθνικά Χωροταξικά Πλαίσια», μεταξύ ισχυόντων «Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης» και του ισχύοντος «Γενικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης».

- Το άρθρο 6 παρ. 2β ορίζει ότι, σε περίπτωση που προκύψουν «αντικρουόμενες κατευθύνσεις μεταξύ των Πλαισίων του Περιφερειακού και του Εθνικού Σχεδιασμού», εκδίδεται απόφαση του υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «ως προς την ισχύουσα κατεύθυνση». Η ρύθμιση αυτή φαίνεται να μην αναγνωρίζει προβάδισμα στην κατεύθυνση που ακολουθεί το Εθνικό Χωροταξικό Πλαίσιο. Ως εκ τούτου, έρχεται σε αντίφαση προς τα οριζόμενα στην παρ. 2α τού εν λόγω άρθρου, συμφώνως προς την οποία «τα Περιφερειακά Χωροταξικά Πλαίσια οφείλουν να εναρμονίζονται προς τις κατευθύνσεις των Εθνικών Χωροταξικών Πλαισίων».

Στην έκθεση αναδεικνύεται η παντοδυναμία των Ειδικών Χωρικών Σχεδίων παρ' ότι εμφανίζονται ισότιμα, στο ίδιο επίπεδο σχεδιασμού, με τα Χωρικά Σχέδια. Παντοδυναμία που προκύπτει από άλλη διάταξη, η οποία λέει πως "με τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια μπορεί να τροποποιούνται προγενέστερα Τοπικά Χωρικά Σχέδια και τυχόν ισχύουσες για την περιοχή του σχεδίου γενικές και ειδικές πολεοδομικές ρυθμίσεις (...). Οι ρυθμίσεις των Ειδικών Χωρικών Σχεδίων είναι δεσμευτικές για όλα τα εκπονούμενα Τοπικά Χωρικά Σχέδια καθώς και για κάθε ένταξη των περιοχών που καλύπτονται από ΕΧΣ σε σχέδιο πόλεως». Παρατηρήσεις που αγνοήθηκαν και πάλι.

Η έκθεση στις γενικές της παρατηρήσεις καταγράφει εκτενώς τους κανόνες χωροταξικής και πολεοδομικής ανάπτυξης όπως έχουν διαμορφωθεί από τη νομολογία του ΣτΕ, π.χ. απαγόρευση χρήσης των περιαστικών δασικών

εκτάσεων για κοινωφελείς δραστηριότητες ή του αστικού πρασίνου για λειτουργία υπόγειων χώρων στάθμευσης.

Με βάση όλων των παραπάνω θεωρούμε αυτονόητο την και επείγον απόσυρση του νομοσχεδίου ως καταστροφική .

Στη δική μας λογική: ο σχεδιασμός δεν μπορεί να γίνει ανά τομέα δραστηριότητας (χρήσεις γης), δηλαδή κατοικία-βιομηχανία/τουρισμός-εμπόριο κτλ., αλλά ανά κατηγορία γεωγραφικού χώρου, δηλαδή αστικές περιοχές, νησιωτικός χώρος, ορεινός χώρος, παράκτιες ζώνες, περιοχές ειδικού κάλλους και προστασίας κτλ

Η μια πολιτική καταστρέφει τον βασικό πλουτοπαραγωγικό μας πόρο, δηλαδή το φυσικό και αστικό περιβάλλον, η άλλη, τον αναδεικνύει, τον υπεραξιώνει περιβαλλοντικά, οικολογικά αλλά και οικονομικά. Αντί της υπεραξίωσης του κεφαλαίου των επενδυτών, υπεραξιώνει το μοναδικό κεφάλαιο του λαού, δηλαδή τον τόπο του.»

ΕΚΤΟΣ Η.Δ

- Η πρόεδρος αναφέρεται σε εκδήλωση της εταιρείας 3M για την Υγιεινή κα Ασφάλεια στο ΠΑΡΚ. Η πρόεδρος ρωτάει αν θα πρέπει να προωθηθεί η πρόσκληση μέσω του email του ΤΕΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ 20: Αποφασίζεται να μην αποσταλεί η πρόσκληση της εταιρείας καθώς δεν απευθύνεται σε μέλη του ΤΕΕ.

ΘΕΜΑ 6: Νομοσχέδιο για αιγιαλούς

Η Μαργαρίτα Μαργαρίτη κάνει ενημέρωση για το θέμα του Αιγιαλού και διαβάζει την εισήγησή του.

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο αιγιαλός και η όχθη των λιμνών και ποταμών είναι πράγματα κοινής χρήσης και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο έχει υποχρέωση να τα προστατεύει και να τα διαχειρίζεται σύμφωνα με τις αρχές της αειφορίας και του χωροταξικού σχεδιασμού.

Κριτήρια για την χάραξη της προκαταρκτικής οριογραμμής αιγιαλού αποτελούν οι φυσικές ενδείξεις εδάφους και λοιποί παράγοντες, δηλαδή σύμφωνα με τον προηγούμενο νόμο το ίχνος ανάθρασης των κυμάτων, η στέψη του πρανούς, η στέψη του κρηπιδώματος τεχνικού έργου, η γραμμή δόμησης και η διαμορφωμένη κατάσταση σε αραιοδομημένη περιοχή ενώ έχει προστεθεί και το όριο βλάστησης.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗΣ

Η ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝΤΟΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΕΞΙ ΜΗΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΗ:

να διαγράψει την προκαταρκτική γραμμή αιγιαλού, στις περιοχές που υφίσταται εγκεκριμένη παλαιότερα οριογραμμή αιγιαλού

να ελέγξει την υπόλοιπη προκαταρκτική οριογραμμή και να υποβάλουν πρόταση για την τελική οριογραμμή σε περιπτώσεις εμφανώς εσφαλμένης προκαταρκτικής οριογραμμής και για να αντιμετωπισθούν ασυνέχειες μεταξύ της ήδη εγκεκριμένης και της προκαταρκτικής οριογραμμής.

Η άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας θεωρείται ως συναίνεση της Κτηματικής Υπηρεσίας στη προκαταρκτική οριογραμμή.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗΣ

Η κτηματική υπηρεσία στέλνει στην αρμόδια επιτροπή τις προτάσεις της.

Η επιτροπή είναι υποχρεωμένη να απαντήσει εντός δύο μηνών.

Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αποστέλεται στην αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών στους αρμόδιους κατά τόπο Γενικούς Γραμματείς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, για την έκδοση απόφασης επικύρωσης της οριογραμμής αιγιαλού στην περιφέρεια της αρμοδιότητάς τους.

Οι έχοντες έννομο συμφέρον μπορούν να ζητήσουν τον επανακαθορισμό του αιγιαλού.

ΠΑΛΑΙΟΙ ΑΙΓΙΑΛΟΙ

Οι παλαιοί αιγιαλοί οριοθετούνται από την Επιτροπή και δημοσιεύονται.

Εντός ενός μηνός από τη δημοσίευση, όποιος διαθέτει έννομο συμφέρον μπορεί προσβάλει την απόφαση της Επιτροπής ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Ελέγχου.

Μετά την παρέλευση δέκα (10) ετών από την ενημέρωση του Κτηματολογίου και την ανάρτηση στην ιστοσελίδα των στοιχείων αναγνώρισης του Δημοσίου ως κυρίου, αποσβήνεται έναντι του Δημοσίου κάθε δικαίωμα επί των τμημάτων του παλαιού αιγιαλού, τα οποία φέρουν την ένδειξη «Δημόσιο Κτήμα»

«Προσκύρωση» ακινήτων

Ακίνητα καταγεγραμμένα ως παλαιοί αιγιαλοί, που δεν είναι άρτια και οικοδομήσιμα λόγω σχήματος ή διαστάσεων, μπορεί να μεταβιβάζονται χωρίς διαγωνισμό και κατά παρέκκλιση των διατάξεων που τυχόν ισχύουν για την απαγόρευση κατάτμησης των ακινήτων, σε όμορους ιδιοκτήτες, κατά τις διατάξεις περί δημοσίων κτημάτων.

Νέα οριοθέτηση αιγιαλού

Η οριογραμμή του αιγιαλού δεν μπορεί να υπερβεί τα όρια α) κτισμάτων ή κατασκευών

που προστατεύονται από το Υπουργείο Πολιτισμού ή έχουν κηρυχθεί διατηρητέα ή παραδοσιακά κατά τις κείμενες διατάξεις, β) του εγκεκριμένου πολεοδομικού σχεδίου υφιστάμενου οικισμού. Αν το κτίσμα παύσει να υφίσταται ή αποχαρακτηρισθεί ενημερώνεται η Κτηματική Υπηρεσία για τον επανακαθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού.

Παραχώρηση χρήσης αιγιαλού, παραλίας

Επιτρέπεται η παραχώρηση της χρήσης αιγιαλού, κοινόχρηστης παραλίας, όχθης, κοινόχρηστης παρόχθιας ζώνης, πυθμένα και υδάτινου τμήματος θάλασσας, λίμνης και ποταμού, με σκοπό την οικονομική τους αξιοποίηση ή την εκτέλεση έργων.

Όταν στην παραχωρούμενη έκταση περιλαμβάνονται κηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι, μνημεία, ιστορικοί τόποι ή προστατευόμενες περιβαλλοντικά περιοχές, τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους ή ευπαθή οικοσυστήματα απαιτείται σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργείου.

Παραχώρηση χρήσης για την εκτέλεση έργων

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης παραχωρείται η χρήση αιγιαλού, κοινόχρηστης παραλίας, παρακείμενης στον αιγιαλό ζώνης θάλασσας ή λιμνοθάλασσας πλάτους μέχρι πεντακοσίων (500) μέτρων, όχθης, παρόχθιας ζώνης και υδάτινου στοιχείου ποταμών ή λιμνών του άρθρου 2 παρ. 2, σε φορείς του δημόσιου τομέα και ιδιωτικές επιχειρήσεις, για την εκτέλεση έργων που εξυπηρετούν δημόσιους, κοινωφελείς, ερευνητικούς ή επιχειρηματικούς σκοπούς, όταν η παραχώρηση κρίνεται απολύτως απαραίτητη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

Παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας

Επιτρέπεται η παραχώρηση της απλής χρήσης αιγιαλού και κοινόχρηστης παραλίας για την εξυπηρέτηση λουομένων ή την αναψυχή του κοινού. Η παραχώρηση γίνεται με πλειοδοτική δημοπρασία, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τον οικείο φορέα

Ειδικές περιπτώσεις παραχώρησης

Επιτρέπεται η παραχώρηση θαλάσσιου ή λιμναίου χώρου, χωρίς επέμβαση στον αιγιαλό ή την όχθη, για την τοποθέτηση α) πλωτών εξεδρών εμβαδού μέχρι εκατόν πενήντα (150) τετραγωνικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης σε αυτά τυχόν πλωτής πρόσβασης από τον αιγιαλό και β) θαλάσσιων ή λιμναίων πάρκων αναψυχής που καλύπτουν επιφάνεια μέχρι χιλίων πεντακοσίων (1500) τετραγωνικών μέτρων, για την εξυπηρέτηση πολιτιστικών σκοπών ή ψυχαγωγίας των λουομένων ή άλλων σκοπών που προβλέπονται από ειδικές διατάξεις, ρητώς απαγορευόμενης της χρήσης των εξεδρών ως εστιατορίων ή κέντρων αναψυχής.

Ειδικές περιπτώσεις παραχώρησης

Επιτρέπεται η προσάμμωση αιγιαλών για την αποκατάσταση της πρότερης κατάστασής τους και την εξυπηρέτηση λουομένων

Επιτρέπεται ο καθαρισμός με μηχανικά μέσα και η απομάκρυνση άχρηστων υλικών που αποτέθηκαν στον αιγιαλό, την κοινόχρηστη παραλία κλπ.

Επιτρέπεται η επιχωμάτωση θαλάσσιου χώρου, για την εξυπηρέτηση επιχειρήσεων που ασκούν σε όμορη με τον αιγιαλό έκταση επιχειρηματική δραστηριότητα τουριστικών μονάδων η οποία έχει ενταχθεί στο θεσμικό πλαίσιο των Στρατηγικών Επενδύσεων ή για την οποία έχει εγκριθεί ΕΣΧΑΔΑ ή ΕΣΧΑΣΕ. Για κάθε κλίση που διαθέτει η όμορη τουριστική μονάδα, μπορούν να επιχωματωθούν μέχρι πέντε (5) τετραγωνικά μέτρα θαλάσσιου χώρου

Νομιμοποίηση αυθαίρετων κατασκευών

Έργα που κατασκευάστηκαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα, την όχθη, την παρόχθια ζώνη και το υδάτινο στοιχείο ποταμών και λιμνών, χωρίς να υφίσταται απόφαση παραχώρησης της χρήσης, μπορούν να νομιμοποιηθούν με απόφαση του αρμόδιου οργάνου.

ΑΠΟΦΑΣΗ 20: Αποφασίζεται να εκδοθεί ανακοίνωση με την οποία θα ζητείται η απόσυρση του νομοσχεδίου για τον Αιγιαλό

Λύεται η συνεδρίαση

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Νάνσυ Καπούλα

Δημήτρης Νιζάμης

Έφη Αντωνίου

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. Γαργάλας

Γ. Γίδαρης

Δ. Κατσαλής

Κ. Καραγιάννης

Ι. Καραμαργιού

Β. Τσιρνόβας